

A mai napon országos mozgalmat és pályázatot hirdetek a következő címmel: „Méltóságunk védelmében vendégségbe hívjuk köztársasági elnökünket, állami és egyházi vezetőinket!”

Áder János köztársasági elnök tegnap látogatást tett Schweitzer József főrabbi úrnál, akit a hírek szerint az utcán szóbeli inzultus ért. Ugyanezen jogsértés miatt sorra adnak ki tiltakozó közleményeket a kormány és a történelmi egyházak vezetői is. Úgy tűnik, korszakváltás következett be: mostantól Magyarország vezetői nem nézik tétlenül a magyar állampolgárokkal szembeni jogsértő, illetve az emberi méltóságot sértő magatartásokat. Európai parlamenti képviselőként és jogvédőként nagyon fontosnak tartom, hogy e kezdeményezés ne torpanjon meg, s véletlenül se korlátozódjon Schweitzer főrabbi méltóságának védelmére. Az alábbi nyílt levélben kértem fel Köztársasági Elnök urat arra, hogy a magyar állampolgárok jogfosztottságának, méltóságuk megsértésének felmérésére, megismerésére irányuló látogatásait a legszélesebb körben folytassa például multi cégeknél 80 ezer forintért dolgozó munkásemberek, továbbá három műszakos ápolónők, jogfosztott kisgazdák, a bűnözésnek kiszolgáltatott vidéki emberek, devizaadósok, illetve az elszakított területeken élő jogsértett magyarok személyes meglátogatásával. Ezúton hívok fel minden olyan magyar állampolgárt, aki eddig úgy érezte, hogy az állami és egyházi vezetők nem érdeklődtek jogfosztottsága iránt, nem védték megfelelően az emberi méltóságát, hogy csatlakozzanak a mozgalomhoz, s részletes levélben bemutatva életüket hívják meg a köztársasági elnök urat, s kíséretében a kormány valamint a történelmi egyházak vezető képviselőit személyes látogatásra, beszélgetésre, ismerkedésre, jogvédelmük megszervezésére. Kérem, hogy a meghívólevelek másolatát a pályázaton részt venni kívánó magánszemélyek, családok, illetve közösségek küldjék el email címemre: krisztina.morvai@europarl.europa.eu

A magyar emberek jogfosztottságáról, annak megnyilvánulási formáiról a leginkább alapos, a politikusok és egyházi vezetők számára leginkább felvilágosító erejű tájékoztatások, meghívólevelek beküldői között háromnapos brüsszeli utazásokat, illetve 10 db, egy éves Barikád hetilap előfizetést sorsolunk ki. Az arra vállalkozókkal dokumentumfilm forgatását is tervezem, amelynek ideiglenes címe: Jogfosztottan az Európai Unióban. A filmet minden magyar politikusnak, állami és egyházi vezetőnek el fogom juttatni, addig is, amíg személyes látogatásaikkal a magyar emberek valós élethelyzetével nem lesz módjuk a legteljesebb körben megismerkedni. Kérem, hogy ezt a pályázati felhívást és Köztársasági Elnök úrnak írt nyílt levelemet minél több érintett magyar állampolgárnak juttassák el!

Köszönettel és tisztelettel:
Morvai Krisztina
EP képviselő

2012. június 7.

Tisztelt Köztársasági Elnök Úr!

Mindenekelőtt megkésve, de szeretettel gratulálok államfővé választásához - úgy is, mint volt brüsszeli képviselőtársa -, s minden jót kívánok munkájához.

A Schweitzer főrabbi úr utcai, szóbeli megsértésével kapcsolatban kiadott közleményével, illetve a megsértett főrabbi személyes államfői meglátogatásával összefüggésben szeretném néhány gondolatomat megosztani Önnel. Tájékoztatni szeretném arról is, hogy a megsértett magyar állampolgárok meglátogatásával, megvigasztalásával és helyzetük orvoslásával kapcsolatos kiváló és igen időszerű államfői kezdeményezését jómagam egy országos mozgalom meghirdetésével támogatom.

Szégyenkezve vallom be: először meghökkentem, sőt felháborodtam azon, hogy a kormány, a történelmi egyházak vezetői, s Ön, mint Magyarország köztársasági elnöke szinte egymással versengve adnak ki közleményeket amiatt, hogy egy idős közszereplőt valaki az utcán szóban inzultált. Mi több, Ön személyes látogatást is tett a főrabbinál meghallgatva és megnyugtatva őt.

Első, s meggondolatlan reakcióként mindezt durva aránytévesztésnek éreztem egy olyan országban, ahol emberek százezrei élnek folyamatos és durva megaláztatások közepette, részben a szegénység, részben a közbiztonság teljes hiánya, részben más olyan okok miatt, amelyekkel szemben mind az állami, mind az egyházi vezetők ez idáig szinte teljes közömbösséget mutattak.

Nagy öröm volt számomra, amikor rájöttem: pont ez az a közömbösség, amelynek ezennel vége szakadt! Köztársasági elnök úr, valamint a Kormány és a katolikus, református, valamint az evangélikus egyház vezetői nem tűrik tovább szó nélkül mindazt a megalázottságot és jogfosztottságot, amelyet a magyar állampolgárok saját hazájukban nap, mint nap elszenvednek. Vége a politikusok és az egyházi vezetők eddigi közömbösségének, eljött hát végre a jogvédelem, a határozott szavak, s reméljük a tettek ideje! Külön örülök annak, hogy a szemléletváltás részeként Köztársasági Elnök úr megkezdte a megalázott emberek személyes meglátogatását, nehézségeik meghallgatását, s úgy döntött, hogy a bensőséges hangú találkozókat követően biztatást, gyógyírt ad az érintett állampolgároknak, s az egész társadalmat mozgósítja annak érdekében, hogy minden honfitársunk emberi méltósága védelmet kapjon. Javaslom, hogy a hasonló célokat maguk elé tűző kormányzati vezetőket és a tegnap szintén Önnel együtt tiltakozó egyházi vezetőket is vigye magával Köztársasági Elnök úr ezekre a látogatásokra, hadd tapasztalják meg ők is, mit jelent a megsértett emberi méltóság, s hadd egyesítsék erőiket a megsértett emberi méltóság helyreállítására Magyarországon. Én magam két módon szeretném segíteni az Ön kiváló kezdeményezését. Az egyik: országos mozgalmat indítok azzal a címmel, hogy „Méltóságunk védelmében vendégségbe hívjuk köztársasági elnökünket, állami és egyházi vezetőinket!”. Ennek során megtaposott méltóságú emberek, családok, közösségek hívhatnák meg Önt és jogvédő társait személyes látogatásra, tapasztalataik és életük bemutatására, a tegnapi főrabbi látogatás mintájára. Felhívásban biztatom a magyar embereket az Önök meghívására, s a legjobb, legmeggyőzőbb meghívólevelek íróit háromnapos brüsszeli látogatásra hívom, ahol az emberi méltóság magyarországi helyzetével kapcsolatosan nyilvános kerekasztal beszélgetést szervezek részvételükkel.

A másik mód, ahogy Köztársasági Elnök úr új kezdeményezését, jogvédő programját támogatni

szeretném, azaz, hogy ötleteket adok Önnek, saját országjárásaim tapasztalatai alapján arra, kiket látogasson meg most kezdődött jogvédő programja részeként a bekapcsolódó egyházi és kormányzati vezetőkkel együtt. Íme, néhány ötlet:

1. A (többnyire) külföldi tulajdonú összeszerelő üzemekben bérrabszolga sorban dolgozó magyar kétkezi munkásokat, akik szinte minden munkajogi védelem nélkül, havi 70-80 ezer forintért dolgoznak, folyamatos megalázottságban.
2. Azokat a magyar kisgazdákat, illetve kerttulajdonosokat, akik részben a beáramló külföldi élelmiszer hatására, illetve a felvásárlók pimaszsága miatt, részben a folyamatos termés és jószáglopások miatt kénytelenek felhagyni a gazdálkodással.
3. Azokat a kisvállalkozókat, akik úgy érzik, hogy saját államuktól semmiféle támogatást nem kapnak (szemben a külföldi cégekkel), viszont egyre több teher van rajtuk, s az elszegényedés miatt egyre nehezebb számukra termékeik, szolgáltatásaik értékesítése.
4. Azon munkavállalókat, közalkalmazottakat, akik 80-120 ezer forintos bérért (azaz az Európai Unióban 400-450 eurós havi bérért) tanítják gyerekeinket, illetve orvosként, ápolóként gyógyítják a betegeket. (Mit is jelent az, hogy az EU egyenrangú, egyenjogú tagállama vagyunk?)
5. Az otthonukból kilakoltatottakat, illetve nap, mint nap ettől reszketőket, akik a állami asszisztencia mellett lezajlott devizahitelezéssel összefüggő becsapás, illetve az állásuk elvesztése, vagy más okból történt elszegényedésük miatt nem tudták törleszteni tartozásukat.
6. A folyamatosan a bűnözéstől rettegőket, illetve a tömegesen előforduló vagyon elleni, garázda jellegű, illetve erőszakos bűncselekmények elszenvedőit, akik úgy érzik, teljesen magukra hagyja őket az állam.
7. Az éhező gyerekeket, akik egy európai országban alig várják a hétfőt, hogy az iskolában végre élelemhez jussanak.
8. Olyan nőket, akiket számos ok miatt sokszor különösen is érint az elszegényedés, munkanélkülivé válás ténye vagy réme.
9. Betegeket, fogyatékkal élőket, akik szintén egyre inkább kiszolgáltatottnak és megalázottnak érzik magukat.
10. Az elszakított területeken élő magyar testvéreinket, akik a jogfosztottság számos különböző formáját szenvedik el, s akik ugyanúgy megérdemelnék az anyaország védhatalmi, jogvédő fellépését, mint például a dél-tiroliak. (Az ő rendszeres meglátogatásuk és a velük való rendszeres tájékoztató beszélgetés talán a történelmi egyházak vezetőit is meggyőzné arról, hogy a trianoni gyásznapon történő harangozás legalább annyira elvárható tőlük, mint a főrabbi méltóságának védelmezése).

Kedves Köztársasági Elnök úr, folytathatnám a sort. Most azonban minden jel arra mutat: új

korszak kezdődött el a magyar állami vezetők és az állampolgárok közötti kapcsolat történetében. A tegnapi Schweitzer ügyel történelmi sorsfordulóhoz értünk, s véget ért az állam (valamint a történelmi egyházak vezetőinek) sokat szidott közömbössége, áruló hozzáállása. Most, ebben az új korszakban – főként az érintett emberek személyes meglátogatása és meghallgatása eredményeként - Ön is megtapasztalja majd, milyen sokan szenvednek még Schweitzer főrabbin kívül –tán' még nála is jóval súlyosabb mértékben - itt Európa közepén származásuk miatt folyamatos megalázottságtól, sérelmektől, fájdalomtól. Mert magyarok.

Emeljük fel a fejünket és vegyük vissza a Hazánkat!
Isten óvja és vezesse Magyarországot!

Tisztelettel:

Dr. Morvai Krisztina jogvédő
EP képviselő